

Славутські «лайфхаки»

Як лісівники
Хмельниччини
бережуть ліси від пожеж

Хоча Славутський район Хмельниччини географічно є Поділлям, місцеві лісівники та мешканці гордо звать себе поліщуками. Адже північ Хмельниччини вкритий стрункими сосновими лісами...

Славутські лісівники добре знають красу та цінність хвойних дерев та розуміють, яка відповідальність покладена на них. Особливо у питанні захисту лісів від пожеж. Недаремно Славутський лісгосп вважається зразковим на Хмельниччині та й в Україні щодо протипожежного захисту лісів... Тож які «лайфхаки» у охороні лісу від вогню успішно використовують хмельничани?

— Загалом, у нас 24 тисячі гектарів угідь. 70% — соснові насадження. Найбільше посадок саме молодих сосон. Хвойні породи дерев найбільш вразливі до вогню. На території наших угідь є й національний природний парк «Мале Полісся», — розповідає директор ДП «Славутське лісове господарство» **Віктор Сапознік**. — По сусідству із нами великі міста — Славута, місто Нетішин, де Хмельницька атомна електростанція. Менші містечка, села, селища... Багато підприємств, сільських та фермерських господарств... У нашому районі розташовані й військові частини. Тож уважними мусимо бути завжди. Як показує сумний приклад Житомирщини та Луганщини — вогонь не милує нікого та нічого. Зараз горять ліси Каліфорнії, у Франції резонансні пожежі. Страшна біда.

«Гарячий сезон» у нас починається з ранньої весни та триває до першого снігу. Через потепління та посушливість клімату ця проблема нині ще більш гостра. Скоро піде «сезон» осіннього спалювання чагарників, очерету, сухої трави. Добре, що ця весна та літо все ж більш дощові. Тижні спеки чергуються з тижнями рясних опадів. А от у минулому році посуха завдала нам чимало проблем.

— Чи були в цьому році у вас лісові пожежі або займання?

— На щастя, резонансних пожеж вдалось уникнути. Були невеликі займання сухої трави та чагарників, але їх вчасно загасили спільними зусиллями наших працівників, рятувальників та громадськості.

— Які сили та засоби є у вас задля профілактики та протидії лісовим пожежам?

— Будь-якій пожежі легше запобігти, аніж загасити. У нас є три спостережні вежі. Висотою від 30 до 50 метрів у залежності від того, у яких угіддях вони розташовані. На цих вежах цілодобово функціонують відеокамери спостереження. Відео постійно передається на пульт нагляду у нашому підприємстві. Наш черговий працівник цілодобово моніторить ситуацію!

Вартість робіт із облаштування веж обійшлась нам у понад 600 ти-

сяч гривень. Одна вежа ще радянських часів. Тож заново її відремонтували. Інші нові. Завдяки вежам ми можемо контролювати й лісові угіддя наших колег з інших державних підприємств і в разі біди допомаємо їм. Їздимо гасити їхні пожежі. Вони так само допомагають нам.

— А як щодо автомобільної та спеціальної техніки?

— Два роки тому ми придбали позашляховик «Міцубісі». Обладнали його пожежним модулем та спеціальним обладнанням. Якщо є невелика пожежа, працівники оперативно виїжджають та гасять її водою або підручними засобами.

На випадок більш серйозної пожежі цілодобово чергують три пожежні автоцистерни ЗІЛ-131 та

у нагоді. Як працювали наші хлопці, усім добре відомо. І найголовнішим для мене була їхня доповідь після повернення: «Бойове завдання виконано!»

— Утримання пожежної техніки у належному стані вимагає великих коштів?

— У середньому, на ремонт, запчастини, закупівлю паливно-мастильних матеріалів, зарплатню нашим працівникам-пожежникам щороку ми витрачаємо близько двох мільйонів гривень. От у штаті лісгоспу є четверо водіїв саме пожежних автомобілів. У період підвищеної пожежної небезпеки вони буквально днюють та ночують в автомобілях. Зарплата за ризик у середньому близько 10 тисяч гривень. Так, великі кошти й ресурси. Але ви знову ж таки порадуйте — а який збиток лісовому господарству завдає пожежа? Навіть маленька. Тож краще витратити ці кошти на профілактику, аніж платити у сотні разів дорожче за сумними наслідками біди.

Звісно, рухомий склад потребує оновлення. Сподіваємось, що після лісових пожеж на Житомирщині та Луганщині держава зверне увагу на проблеми лісівників.

— А яка ситуація із пожежними водоймами?

— Ми приділяємо величезну увагу облаштуванню водойм. До кожної водойми обладнані дороги та під'їзди транспорту. Так само дороги обладнані для під'їзду до наших лісових масивів та у самих лісах...

На жаль, цього та минулого літа багато водойм у наших угіддях висохли. Але ми і тут знайшли вихід із ситуації. У нашому та сусідніх районах розташовано багато підприємств, де є водонапірні вежі. Тож у разі біди наші пожежні автомобілі можуть заїхати туди та оперативно набрати воду. Керівники цих підприємств та організацій чудово розуміють, що у разі біди не можна бути байдужими та слід допомагати один одному. Розроблений чіткий порядок дій.

Зараз ще ми постійно впорядковуємо мінералізовані смуги для протидії лісовим пожежам. І йде постійна профілактична робота із населенням, підприємствами, організаціями.

— Скільки ваших працівників готові стати у бій із вогнем?

— 70 працівників — співробітники державної лісової охорони, егері, технічний персонал, керівники та адміністрація підприємств завжди готові стати у бій із вогняною стихією. Налаштована чітка співпраця із рятувальниками, військовими, іншими силовими та владними структурами. На початку сезону проводимо командно-штабні навчання. І я хочу відзначити велику допомогу та підтримку громадськості та місцевих мешканців.

— Дякую Вам за розмову!

Анатолій МЕЛЬНИК

■ КОНКУРС

«Лісовий і мисливський журнал» та газета «Природа і суспільство» оголошують Конкурс до Дня працівника лісу — «Лісівник року».

Конкурс проводиться у двох номінаціях:

1. Фото на обкладинку святкового номера «Лісового і мисливського журналу». (Сюжет: Працівник (ки) лісової галузі за повсякденною роботою: у лісі, розсаднику, на виробництві тощо. Вимоги до фото: Цифрове, вертикальної орієнтації, зроблене фотокамерою, не оброблене програмно. Обов'язково до фото приєднати коротку інформацію про лісівників, які зображені на фото, контакти автора фотографії).

2. Стаття у святковий номер «Лісового і мисливського журналу» та газету «Природа і суспільство». (Розповідь про людину (або інтерв'ю з нею), яка працює в лісовій галузі й робота якої може бути прикладом професіоналізму та відданості професії. Вимоги: Матеріал має містити заголовок, підзаголовок, вріз, основний текст, автора та його контакти. Обсяг тексту: 5–7 тис. знаків. Обов'язкове фото героя статті. Матеріал НЕ має бути опублікованим у інших друкованих виданнях та на інтернет-ресурсах).

Можлива участь у Конкурсі «Лісівник року» в двох номінаціях про одну людину. Роботи переможців Конкурсу будуть опубліковані у святкових номерах газети (№ 35-2020) та журналу (№ 4-2020) до Дня працівника лісу. Роботи, що не перемогли у Конкурсі, будуть опубліковані в наступних номерах наших видань.

Автори опублікованих робіт гарантовано отримають достойні винагороди!

Конкурсні роботи приймаються до **1 вересня 2020 року** з позначкою «На конкурс» на е-пошту: arteko@ukr.net. Контактний телефон: (050) 411-8-999.

Бажаємо перемоги!

